

Fifth year - No: 160 - 22 July 2024

سال پنجم – شماره صد و شصتم – ۱ اسد ۱٤٠٣

محرم امسال مخصوصا روز عاشورا در ولایات مختلف کشور با ممنوعیت و محدودیتهای زیادی بر گزار گردید. در بعضی از ولایات کشره عالی عزاداری شدند. به گفته منابع، در بعضی از مناطق بامیان مثل «سرآسیاب» طالبان گفته است که بعد از ساعت ۱۰ شب، از بندگو استفاده نکنید و گفته اند: «صدای نوحه و خواندن شما مارا بی خواب کرده است و ما نمی توانیم راحت بخوابیم.» این در حالی ست که سال های قبل روز تاسوعا و عاشورا کرخستی عمومی در کشور بود ولی در این دو سال، طالبان کارمندان دولت، مکاتب و دانشگاهها را در ولایت بامیان و کابل رخصت نداده بود.

برخی از باشندگان بامیان می گوید که طالبان هیچ احترام به مذهب اهل تشیع ندارند، آنان افزوده است: «روز های محرم مخصوصا روز عاشورا سال های قبل رخصت بود، طالبان اگر احترام به مذهب ما می داشت باید حداقل روز عاشورا را رخصت می داد، روز عاشورا ما بجای اینکه عزاداری کنیم، مجبوریم سرکار باشیم.»

افزایش بیماری ملاریا در افغانستان

موجودیت زباله در اماکن مـزدحم، نبود آب رو ها، عدم مدیریت آب جاری شـده از سـیلاب ادامه ص۳

وزارت صحت عامه تحت کنترول گروه طالبان خبر داده است که در شش ماه نخست سال ۲۰۲۴ میلادی ۵۰ هزار واقعه مثبت ملاریا در مراکز درمانی ثبت شده است. شرافت زمان سخنگوی این وزارت گفته است ۴۷۰ هزار فرد مشکوک به بیماری ملاریا طی این مدت به مراکز درمانی مراجعه، که از جمله ۵۰ هرار تن آن به این بیماری مبتلا شده اند که در مقایسه با مدت مشابه سال گذشته، افزایش ۶۹ درصدی را نشان میدهد.

قدرت نمایی طالبان در روز عاشورا

مراجعه كردم احساس نمودم

که انگار کل مردم تصصیم

دارند از این کشــور بروند، از

بس شــــلوغ بود. جمعیت کثیری از مردم منتظر گرفتن

ریاست پاسپورت در شهر کابل

در این سـه سـال که گروه

طالبان حاکمیت را روی دست

دارند به شــلوغ ترین مکان در

شهر کابل مبدل گردیده است.

تعدادی از شهروندان کشور به

دلیل مریضــــی و تداوی در کشــورهای همســایه جهت

گرفتن پاسپورت به این مراکز

مراجعه مي كنند. اما شـماري

زیادی از شهروندان از بی کاری

و ناامیدی نســـبت به آینده

شکایت داشته و می گویند که

گــروه طالبان بـــرای جوانان

زمینه کار را فـــراهم کنند تا

جوانان در فکــر تــرک وطن

پاسپورت شان هستند.»

رياست عمومي پاسپورت وزارت داخله گروه طالبان از ایحاد سه شعبه جدید توزیع پاسـپورت در شـهر کابل خبر مىدھد.

عبدالكريم حسيب، رئيس عمومی ریاست پاسپورت گـــروه طالبان، امــروز چهارشنبه ۲۷ سرطان، از شروع فعاليت اين مراكز خبر داده است.

این مـــراکـــز در مناطق

«دارالامــان »، «قلعهزمانخان» و «تنگـــي ترهخیل» در شـــهر کابل راهاندازی گردیده است. طبق آمارهای این ریاست، پارسال به بیش از دو میلیون نفر در سراسر کشور پاسپورت توزیع کـرده بود که عواید به دســـت آمده آن به دوازده میلیارد افغانی رسیده بود.

در حالی که شمار متقاضیان پاسپورت در دوسال گذشته افزایش یافته اســـت. روزانه هـزاران نفـر بـرای دریافت پاسـپورت از تمام ولايتها به این مرکز مراجعه مینمودند. تعدادی از باشنده گان در شهر کابل از صـفهای طولانی پاسـپورت شـکایت داشـته و می گویند که انتظار زیاد برای گرفتن پاســـپورت آنان را

زهرا باشنده شهر کابل، به این

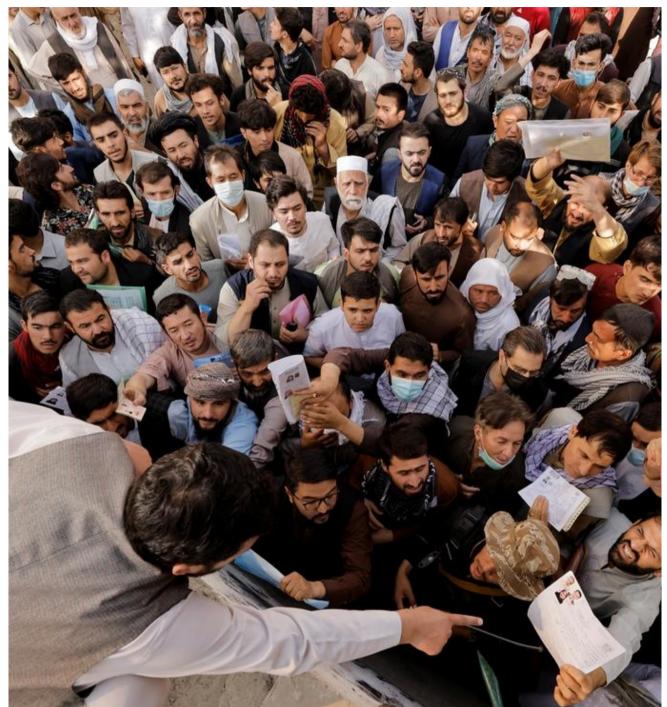
خسته ساختهاند.

«یحیا عنابی» مش_____هور به «ملا عنابی »، یکی از ملاامامان پنجشیر و حامی سرسخت گروه طالبان، چهار روز پـــیش در واکـــنش به ادعای «زرمینه پریانی »، مبنی بر برهنه کــردن وی در زندان گــروه طالبان گفــــــته بود: «او باید در چوکهای کابل برهنه و عریان می شد تا باشد که عبرت شــود برای زنان آزادی طلب. همچنان دولت طالبان باید او را از پشـــت موتر بروی سرکهای خامه می کشید.»

ســــخنان «یحیا عنابی »، با واکنشهای تند جنبش اعتراضیی زنان و فعالان حقــــوق زن در شبکههای اجتماعی به همراه بود. گروه اعتراضـــی زنان موســـوم به «جنبش زنان مقتدر افغانســـتان »، سخنان ملا عنابی را توهین به عزت

ایجاد شعبههای پاسپورت در کابل؛

نگرانی مردم از بیکاری و عواید فراوان به جیب طالب؟

خبرگزاری میگوید: «روز ریاست پاسیپورت مراجعه بگیرم. از چهار بجه صیبح در دوشنبه ۲۵ سرطان، جهت نمودم. از شـــلوغی زیاد صف انتظار بودم تا یازدهونیم

گرفتن پاســـپورت دخترم به نتوانســــتم احکام پاسپورت چاشت اما نوبت نیامد برگشتم ریاست پاسـپورت شـهر کابل

زهــرا مــیافــزاید: «وقت به

«ملا عنابي»

آيينه تمام نماي خشونت طالبان عليه زنان

این جنبش طی یک اعلامیهی راجع به ســـخنان «ملا عنابی» گفتهاند که او تمام زنان افغانستان را با این سخنانش توهین و تحقیر نموده است. سخنان او به آبرو و عزت تمام زنان افغانســـتان لطمه وارد نموده حتا عزت و شـــرف اسلام را زیر سؤال برده است. این جنبش از علمای دینی خواســـتار منع تبلیغ مبلغان چون «عنابی» شده و گفته است که هر چه عاجل تر جلوی

واکنش به سـخنان «عنابی» گفته اســـت که ملاها باعث گردیده که خشـونت در بین خانواده و اجتماع افزایش یابد و دختران خردسال مجبور هســـتند تن به ازدواجهای اجباری دهند. بانو بارکزی که شالش را آتش زد و آســـتین را پاره کرد، گفت: «زنان حق انتخاب لباس پوشـيدن خود را مثل مردان دارند.»

همچنین، «تمنا زریاب پریانیی»،

عضو «جنبش زنان افغانستان»

خطاب به «عنابــــی»: «هنگام که

زنان در زندانهای گـــروه طالبان

تحت بدترین نوع شـــکنجههای

روحی، جسمی و تجاوز جنسی قرار

گرفته بودند، چرا ملاها ســــکوت

افزون براین، «مهره بار کزی »، در

پیشه کرده بودند؟»

جوانان از بـــــــــــــکاری و بیسرنوشتی نسبت به آینده برای بیرون شدن از کشـــور شـــبوروز تلاش می کنند و روزها منتظر نوبت گرفتن در صفهای طولانی پاسپورت هــــــتند و حکومت گروه طالبان از ایجاد چنین شعبات یولهای زیادی را بدســـت می آورند و هیچگاهی زمینه کار و فعالیت بـــرای جوانان ایجاد نمیشود.

که تجربهی تلخ زندان گروه طالبان را کشیده و هنوز هم روحش خسته است در واکنش به سخنان «عنابه» گفته بود که در برابر ظلم گروه طالبان سكوت نخواهم كرد. این بانو گفته بود که کاش در چوک کابل تجاوز کنید، بکشید، عریان و برهنه کنید، شکنجه کنید، اما نه

«زرمینه پریانی »، فعال حقوق زن

در پشت درهای بسته و زندانها. گروه طالبان با آمدن شــــان در کشـــور، زنان معترض زیادی را زندانی کردهاند. آنان تحت بدترین نوع شکنجه در زندانهای این گروه قرار گرفتند.

« زرمینه پریانی» و سـه خواهرش نیز در ۲۹ جدی ســال ۱۴۰۰ بازداشت و ۲۶ روز در زندان گروه طالبان زندانی بودند.

نگرانیها از افزایش اعتیاد زنان به مواد مخدر در افغانستان

سوق داده است.

دام می انداز د.»

نهاد حقوق بشری "موسسهی تحكيم و رفاه زنان و اطفال افغانســـتان" می گوید که اعتیاد به مواد مخدر در میان زنان و دختران به دلیل وضـــع محدودیتهای طالبان در برابر آنان، افزایش یافته است. این نهاد با نشـــر اعلامیهای گفته است: «از زمان بازگشــــت طالبان به قدرت در افغانسـتان، این کشـور شاهد افزایش نگران کننده اعتیاد به مواد مخدر در میان زنان بوده است.» و به افزایش کشــــت خشــخاش تحت حاكميت طالبان در افغانسـتان اشاره شده که هزاران زن افغان را نیز تحت تاثیر قرار داده است. بر اساس اعلامیه نشـــر شده این نهاد، عوامل مــتعددی در روی آوردن زنان و دختــــران به مواد مخدرد وجــود دارد که از آن جمله مـــى توان به تعطيلـــى مكتبها، دانشــــگاهها و منع زنان از کار در خارج از خانه اشاره کرد که آنان را بیشتر در انزوا قرار داده است که این محدودیت ها همراه با فقر گسترده،

پس از ممنوعیت دختـــران از راه انداخته است.

بستری برای یأس و ناامیدی ایجاد کرده و بسیاری از زنان را به جســـتجوی آرامش در مواد مخدر در این اعلامـــیه همچــنان آمده اعتیاد به مواد مخدر وضعیت را پیچیده تر می کند. زنان معتاد به مواد مخدر نه تنها با آسیب های جسمی و روحی اعتیاد روبرو هســتند، بلکه با طرد اجتماعی نیز روبرو هستند. این انزوا می تواند آنها را از جستجوی کمک باز دارد و آنها را در چرخه ای از وابستگی و شرم به این نهاد حقوق بشـــری از جامعه جهانی خواسته است برای حل

تعدادی دیگر از دختران بازمانده از تحصیل، صنوف آنلاین برای یادگیری زبان انگلیســـــی و خیاطی را ایجاد کرده است و برای تعداد از دختران که

تحصیل تعداد از دختران در بامیان به کار آنلاین و فراگرفتن یک حرفه جدید روی آوردهاست. بهار حسيني، دختر ٢٣ ساله بامیانی که بعد از بسته شدن دانشگاه کسب و کار خودش را می گوید: « وقتی دانشگاه بسته

شد، سال دوم دانشگاه ام بود، در دوران مکتب هم علاوه بر مکتب رفتن، خامک دوزی، گل دوزی و مهره دوزی میکردم، مادرم همیشـــه میگفت هنر بدانی در نمانی. بعد از آنکه دانشگاه بسته شــد دوباره به گل دوزی و مهره دوزی روی آوردم، و از این طریق خرج و مخارج خودمان را تامین ميكنم. حالا مدت شــــش ماه می شود که کسب و کار خودم را دارم، در خانه با خواهــــرانم گلدوزی میکنم، از طریق آنلاین مشتری یابی میکنم و اجناس را به فروش می رسانم. امیدوارم بتوانم در این کار موفق شــــوم و

این کار را گسترش دهم.» با آن رو به رو شده اند اقدام کنند و کمکهای بشر دوستانه و برنامه های حمایتی برای رسیدگی به علل ریشه ای اعتیاد مانند فقر، فقدان آموزش و ممنوعیت کار زنان را روی

بحرانی که زنان ودختران افغانستان

دختران در ولایت بامیان،

مصروف مهره دوزي و کسبوکار آنلاین

گرفتن برای سیسپری نمودن بدون ترسولـرز از طالبان درس مــــىخوانيم، چون اگــــر در امتحان کانکور و دو سال زحمت کشیدن در دانشگاه، مجبور کورسها و مراکز آموزشی بطور میشـــوی، از همه زحمتات به حضوری برویم ممکن است به جرم دختر بودن دست بکشی و بهانههای مخـــتلف مورد آزار و خانه بشيني، من صنف آنلاين اذیت طالبان قرار بگیریم. دختران بازمانده از تحصیل در انگلیسی را ایجاد کردم که بتوانم

به خودم و همجنسانم کمک ولايت باميان حالا تنها اميد شان موفق شدن در کســبوکار شان است و امیدوار هستند بتوانند تعداد از دختران بامیانی که کســبوکار شان را گســترش دانش آموزان این صنوف هستند از دروس صــــنف های آنلاین

ثبت نزدیک به ۹۰ مورد بدرفتاری با فعالین رسانهای در کشور

سوی گروه طالبان دستور توقف

مرکز خبرنگاران افغانستان، با نشر گزارشی از افزایش فشار بر رسانه های خصــوصی خبر میدهد. . در این گــزارش آمده است در نیمه نخست سال جاری میلادی، مســؤلین رسانه ها ۶۰ مورد تذکر و هشددار را از سوی ادارات مربوط به گــروه طالبان دریافت و ۲۹ کارمند رسانه باز داشت موقت را تجربه کر دند. که از جمله یک خبرنگار هنوز هم در ولایت غزنی زندانی است. یافته های این مرکز نشـــان استخبارات و امر به معروف گروه طالبان در تولید محتوای رســانه ها مداخله کرده و بیشــتر رسانه های خصــوصی را تبدیل به

فعالیت دریافت کرده، که شامل است. در این مدت ۷ رسانه از دو تلویزیون در پایتخت نیز

باعث آن گـرديده تا محل هایی جهت افزایش حضور پشه ملاریا در کشور بوجود

انگلیسی و خیاطی هستند،

زمینه آموزش را فــراهم کــرده

این دختـران هدف از ایجاد این

صنوف را جلوگیری از رو به رو

شـدن دختران به امراض روانی و

یاد گـرفتن یک زبان و حـرفه

فرشته، یک تن از استادان این

صــنوف مي گويد: « چون خودم

یک دخترم، بهتر همجنسان

خود را درک میکنم، سیخت

جدید عنوان کردهاند.

طالبان گفته اند؛ در سال گذشته از سوی نهاد های امداد رســـان ۵۰۰ هزار پشـــهبند برای فامیل ها جهت جلوگیـــری از گســــترش این بیماری توســط نهاد های امداد رسان توزیع شده اما با توجه به افـــزایش آمار، مبتلایان به ملاریا به نظــر نمىرســـد كه اين طرح پیش گیـرانه موفقیتــی به همراه داشته باشد.

Weekly News

Mehr Bano

Afghan Women News Agency

Fifth year - No: 160 - 22 July 2024

هفته نامه مهربانو

- صاحب امتیاز: خبرگزاری زنان افغانستان
 - مدير مسوول: حميرا ثاقب
 - زیرنظر: گروه نویسندگان
 - آدرس: افغانستان، كابل
- آدرس وب سایت: www.afghanwomennews.com
 - آدرس فیس بوک: newsagencyofafghanwomen
- به جز سرمقاله، مسوولیت سایر نوشته ها برعهده نویسندگان می باشد.

سال ینجم – شماره صد و شصتم – ۱ اسد ۱٤۰۳

From the Announcement of the Entrance Exam Results to the Reg Over Girls' Participation in the Examination

With t h e announcement of the 2024 academic year entrance exam results, several girls who have been deprived of education have expressed their criticism regarding the absence of female candidates in the examination. They assert that, alongside their male counterparts, opportunities for education and training must be made available to girls, enabling them to contribute effectively and actively to society as equal members.

According to the results announced by the Examination Department of the university Entrance Examination, Atal

Khan Rahimzoy from been unable to Habibia High School in Kabul has achieved a score of 359.61 out of 360, securing the top position in the general entrance exam and earning admission to Kabul Medical future, much like University.

In previous years, girls have consistently demonstrated the ability to achieve outstanding results in the entrance exam. Salgai Baran, Shamsia Alizada, Tahmina Payanda, and Shohra Qaderi are among the girls who have attained top ranks in the entrance examinations. However, this year, as in the past two years, no girl participated in the examination.

Mehrmah Noori, one of the students who has

participate in the entrance examination for the third consecutive year due to the imposition of restrictions, shares her concerns about the thousands of other girls.

She expresses, "Like two years ago, today, upon the news of the entrance exam results and discovering that no girl was among the successful candidates my pain was reignited. My heart aches for myself and others like me, lamenting the injustice faced simply for being a girl, as our fundamental rights, including the right to education, are stripped away. This suffering is unbearable for all of us."

This marks the third consecutive year that the entrance examination is held without participation of girls, resulting in hundreds of female students being denied the opportunity to take the test.

Mozhgan Karimi, another student who has been excluded from the entrance examination, laments, "After twelve years of studying in school and simultaneously preparing for the entrance exam, I now find myself sitting in a corner of my home, filled with regret for not being among the successful candidates simply due to being a girl. This is not our right; just as boys have their

rights, we too deserve the opportunity to study and pursue our goals." Following the imposition of restrictions against girls' right to education in Afghanistan, this marks the third consecutive year that girls have been unable to participate in the

entrance examination for university admission. Several of these students assert that the fate of girls should be regarded as significant as that of their male counterparts, urging authorities to lift the educational restrictions imposed upon them.

The compulsory return of 57% of Afghan migrants from Pakistan

The statistics from the United Nations High Commissioner for Refugees show that more than 57% of the total Afghan immigrants returned from Pakistan were forced, while over 42% of them were voluntary.

Based on statistics provided by the United Nations High Commissioner for Refugees, from the beginning of 2024 until now, the return of 36,365 Afghan refugees from Pakistan to Afghanistan has been recorded, indicating that more than 57% of all returnees were forced while approximately 42% were voluntary.

In the meantime, some of the Afghan migrants

who have returned to the country are those who had left Afghanistan for Pakistan after the political changes due to security issues in Afghanistan and are now concerned about what their future will be

Sohrab Alokozai, one of the refugees expelled from Pakistan, was a military personnel in the previous government and is now concerned about his future since returning Afghanistan.

"Now that I have returned to Afghanistan, I feel in danger for my life. My family is abroad, and I have nowhere to live. I was waiting in Pakistan for my asylum

issues to be resolved, but unfortunately, these problems arose, and I don't know what to do," Alokozai said.

Nevertheless, the expelled migrants from Pakistan, there are women and girls in the midst who had gone to Pakistan to pursue their cases, including Sara Khawari, one of the expellees, who had embarked on a journey to Pakistan for her asylum process in Europe but is now concerned about her uncertain and unfinished business.

"Our arrival in Afghanistan was not voluntary. It has been close to two years that have been living amidst numerous challenges,

including the processing of my asylum. However, since the expulsion of Afghans from Pakistan escalated, conditions have become even more difficult, leading to us to Afghanistan,' Khawari said.

In recent years, the migration of Afghans to its neighbouring countries, including Pakistan and Iran, has escalated compared to any other time. However, Afghans consistently faced inappropriate encounters with the police in these two countries, leading to their expulsion. Despite global efforts to stop the expulsion of Afghan asylum seekers, this trend is progressing.